

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 05/44754 en 05/44749 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van
19 december 2006 in de gedingen tussen:

appellanten

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 7 september 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 19 december 2006, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 januari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De Minister van Justitie is in de gelegenheid gesteld een reactie in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en
mr. A.W.M. Bijloos en mr. C.H.M. van Altena, Leden, in tegenwoordigheid
van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

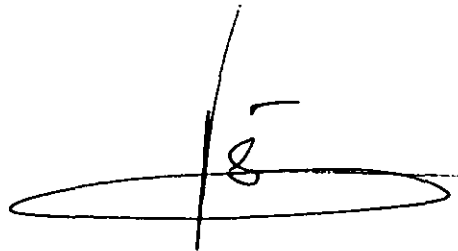
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 mei 2007

13-473.

Verzonden: **21 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer
Zitting houdende te Dordrecht

procedurenummers: AWB 05/44754 en 05/44749

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

eiser en eisers,
tezamen eisers,
gemachtigde: mr. drs. J.M. Walls, advocaat te Dordrecht,

tegen

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie te 's-Gravenhage, verweerder,
gemachtigde: mr. H. Heinink.

1. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft bij besluit van 5 juni 2003 respectievelijk 5 augustus 2003 afwijzend beslist op de aanvraag van eisers tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Tegen deze besluiten hebben eisers bij afzonderlijke faxberichten van respectievelijk 11 juni 2003 en 11 augustus 2003 beroep ingesteld.

Bij uitspraak van 15 februari 2005 (procedurenummers AWB 03/33098 en AWB 03/43690) heeft de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Rotterdam de beroepen van eisers gegrond verklaard en de bestreden besluiten vernietigd.

Bij afzonderlijke besluiten van 7 september 2005 heeft verweerder de aanvraag van eisers wederom afgewezen.

Tegen deze besluiten hebben eisers bij faxberichten van 3 oktober 2005 beroep ingesteld.

De zaken zijn op 16 oktober 2006 ter zitting van een enkelvoudige kamer behandeld.

Eisers zijn ter zitting verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde.

Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

procedurenummers: AWB 05/44754 en 05/44749

2

2. Overwegingen

2.1. Voorzover hier van belang luidt artikel 29 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000):

"1. Een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 kan worden verleend aan de vreemdeling:

b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen."

Ingevolge artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) mag niemand worden onderworpen aan foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen.

In Tussentijdsbericht Vreemdelingencirculaire 2003/22 (hierna: TBV 2003/22) van 29 juli 2003 heeft verweerder zijn beleid met betrekking tot de beoordeling van asielaanvragen van personen van Afghaanse nationaliteit, neergelegd.

2.2. Ten aanzien van horen heeft verweerder aangevoerd dat hij zich laat leiden door de bepalingen van artikel 3.110 en 3.111 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000). Verweerder heeft in de bestreden besluiten de dossiers van eisers opnieuw in het licht van TBV 2003/22 beoordeeld. Naar de opvatting van verweerder in de bestreden besluiten is niet aannemelijk dat eisers bij terugkeer risico lopen op schending van artikel 3 van het EVRM. Ten aanzien van de rang en de positie van eiser binnen de KhAD/WAD is door verweerder opgemerkt dat de rang van senior-kapitein niet zodanig hoog is dat eiser enkel vanwege zijn rang in de bijzondere negatieve aandacht van de huidige Afghaanse machthebbers of ander personen in Afghanistan staat.

Eiser is na de val van het communistisch regime samen met andere collega's vastgehouden door de Mudjahedin in het gebouw waar hij werkzaam was. Eiser is na screening door de Mujahedin na een week zonder problemen vrijgelaten. Tijdens het bewind van de Mudjahedin in de jaren 1992-1996 heeft eiser behoudens de gestelde druk van de zijde van de Mudjahedin om voertuigen kosteloos te repareren geen enkel probleem ondervonden. Verweerder sluit op basis van hetgeen uit ambtsberichten bekend is, niet uit dat verschillende personen die zich hadden aangesloten bij de Taliban momenteel werkzaam zijn voor de huidige (overgangs-)regering, zij het dat niet worden aangenomen dat deze personen de regering domineren. Nu eiser slechts in algemene bewoordingen heeft aangegeven problemen te verwachten bij terugkeer stelt verweerder dat eiser daarmee onvoldoende concreet heeft gemaakt dat hij bij terugkeer een zodanig risico loopt dat er sprake zou zijn van schending van artikel 3 van het EVRM.

De omstandigheden dat eiser na de val van het communistische regime zonder problemen door de Mudjahedin is vrijgelaten en geen noemenswaardige problemen heeft ondervonden van de zijde van de burgerbevolking maken dat verweerder niet aannemelijk acht dat eiser bij terugkeer problemen zal ondervinden van de zijde van de burgerbevolking. Verweerder stelt voorts dat niet aannemelijk is dat eiseres zodanig wordt geïdentificeerd met het voormalige communistische regime dat zij om die reden bij terugkeer problemen zou kunnen verwachten. Verweerder acht hierbij van belang dat uit het ambtsbericht van 19 augustus 2002 blijkt dat onderwijzers die tijdens het bewind van de Taliban les gaven op geheime schooltjes, door de regering benaderd worden om les te geven op reguliere scholen. Voor zover eiseres zich erop beroept niet te kunnen terugkeren naar Afghanistan vanwege het aannemen van een westerse levensstijl is verweerder van mening dat dit niet kan leiden

procedurenummers: AWB 05/44754 en 05/44749

3

tot verblijfsaanvaarding.

Eiseres heeft bij brief van 27 januari 2002 aangevoerd dat zij lijdt aan psychische en psychosomatische klachten. Actuele informatie over haar gezondheidstoestand is nadien niet ontvangen. Op basis van de beschikbare informatie trekt verweerder niet de conclusie dat er in haar geval om medische redenen schending van artikel 3 van het EVRM zou dreigen. Verweerder is niet gebleken dat eisers familie zodanig invloedrijk is geweest tijdens het communistisch regime dat als gevolg hiervan eiser bij terugkeer problemen zal ondervinden. Na het oppakken van de (schoon)vader van eisers door de Taliban zijn zij nog drie jaar in Afghanistan gebleven.

Eiser heeft verklaard activiteiten te hebben verricht voor de ..... waarvan uit algemene bronnen bekend is dat deze beweging is vertegenwoordigd in de overgangsregering van Afghanistan. Verweerder acht het om die reden niet aannemelijk dat eiser in verband met de gestelde activiteiten risico loopt op schending van artikel 3 van het EVRM.

Dat aan eiser artikel 1 F van het Vluchtelingenverdrag kan worden tegengeworpen, leidt volgens verweerder niet automatisch tot een feit van algemene bekendheid. Bovendien nemen veel voor mensenrechtenschendingen en/of oorlogsmisdaden in het verleden verantwoordelijke personen thans prominente posities in in de Afghaanse politiek en zijn zij intensief betrokken bij de politieke transformatie na de val van de Taliban. Overigens heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat hij wordt geïdentificeerd met mensenrechtenschendingen.

2.3. Eisers menen dat verweerder hun relazen niet met de vereiste verhoogde aandacht (vergelijk TBV 2003/22) heeft gezien. Eisers hadden daartoe door verweerder aanvullend dienen te worden gehoord, zoals ook is gebeurd in een zaak met een identieke casuspositie, waarop eisers zich beroepen. Naar aanleiding van de vernietiging door de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Rotterdam van de eerdere bestreden besluiten had verweerder hen moeten horen over mogelijke wraakacties van de zijde van de burgerbevolking in verband met zijn vroegere activiteiten, de verdwijning van de schoonvader van eiser, de huiszoeking, de ondervonden problemen met de Mudjahedin. Nu dit alles achterwege is gebleven, zijn de bestreden besluiten onzorgvuldig tot stand gekomen. Verweerder besteedt ten onrechte in de bestreden besluiten geen aandacht aan voormelde punten. Voorts gaat verweerder ten onrechte voorbij aan een aantal door eisers gestelde feiten.

2.4. De rechtbank overweegt als volgt.

Blijkens de uitspraak jegens eisers van de rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Rotterdam van 15 februari 2005, met kenmerk AWB 03/33098, AWB 03/43690 en AWB 03/50654, heeft verweerder terecht eisers aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel afgewezen op grond van artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag, alsmede die van eiseres ten aanzien van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000. De destijds bestreden besluiten zijn evenwel, voor zover hier van belang, bij voormelde uitspraak vernietigd wegens strijd met het motiveringsbeginsel, omdat verweerder niet inzichtelijk had gemaakt aan de hand van de criteria van het TBV 2003/22 waarom het ondanks de gestelde feiten niet aannemelijk is dat bij terugkeer naar Afghanistan schending van artikel 3 van het EVRM dreigt. Daartoe achtte de rechtbank van belang, dat volgens voormeld TBV personen met banden met het voormalig communistisch regime apart zijn vermeld als een groepering die bij de beoordeling verhoogde aandacht vraagt en dat het risico dat zij lopen afhangt van verschillende factoren zoals rang en positie, banden met familieleden en de mate waarin zij met het dat regime worden geassocieerd. Daarbij nam de rechtbank tevens in aanmerking dat

procedurenummers: AWB 05/44754 en 05/44749

4

uit de verklaringen van eiseres naar voren is gekomen dat de vader van eiser de voorzitter was van een vakbond en als zodanig het doelwit is geworden van de Taliban en dat de huiszoeking ook gericht was tegen eiser, welk incident bij de beoordeling geheel buiten beschouwing is gebleven.

Met de thans bestreden besluiten heeft verweerder beoogd te beslissen met inachtneming van voormelde uitspraak. Eisers menen dat verweerder daarbij de hoorplicht heeft geschonden door te beslissen zonder hen aanvullend te horen.

Dienaangaande is de rechtbank niet gebleken dat verweerder heeft gehandeld in strijd met een bij de Awb dan wel bij of krachtens de Vw 2000 gesteld procedureel voorschrift inzake het horen, in het bijzonder het bepaalde in de artikelen 3.110 en 3.113 van het Vb 2000. Evenmin is de rechtbank gebleken dat verweerder eisers uit een oogpunt van zorgvuldigheid aanvullend had moeten horen. Verweerder heeft eiser op 17 september 2002 aanvullend gehoord in verband met een onderzoek naar artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag. Voorts zijn eisers op 10 maart 2003 aanvullend gehoord naar aanleiding van de gewijzigde omstandigheden in hun land van herkomst (de val van de Taliban). In hetgeen eisers daarbij hebben verklaard omtrent mogelijke wraakacties van de zijde van de burgerbevolking in verband met eisers vroegere activiteiten, de verdwijning van de vader van eiser, de huiszoeking en de ondervonden problemen met de Mudjahedin heeft verweerder, gezien in het licht van voormelde uitspraak, geen aanleiding hoeven vinden eisers opnieuw te horen alvorens te kunnen beslissen.

Dat brengt de rechtbank tot het oordeel dat verweerder heeft kunnen stellen dat er voor hem uit het oogpunt van zorgvuldigheid geen redenen waren eisers aanvullend te horen. Daarbij neemt de rechtbank in aanmerking dat ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 de bewijslast bij eisers ligt. Voorts hebben eisers in de zienswijzen - en evenmin in het beroepsschrift - concrete aanknopingspunten aangevoerd die voor verweerder aanleiding hadden moeten zijn hen aanvullend te horen over mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM. Overigens acht de rechtbank de enkele stelling dat in een zaak met een gelijke casuspositie door verweerder is gehoord, onvoldoende om een hoorplicht aan te nemen.

Ook de beroepsgrond van eisers dat het bestreden besluit strijdt met het motiveringsbeginsel, faalt. Weliswaar noemen eisers enkele omstandigheden uit hun gehoren waaraan verweerder geen aandacht zou hebben besteed, maar die stelling is goeddeels onjuist en snijdt overigens geen hout, nu eisers een en ander niet concreet hebben gerelateerd aan verweerders argumentatie op grond waarvan verweerder schending van artikel 3 van het EVRM niet aannemelijk acht en de relevantie evenmin op voorhand in de rede ligt.

Mitsdien heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank terecht aan eisers een verblijfsvergunning op in artikel 29, eerste lid, onder b, van de Vw 2000 genoemde grond geweigerd.

De beroepen zijn derhalve ongegrond.

2.5 Van omstandigheden op grond waarvan één van de partijen moet worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte kosten is de rechtbank niet gebleken.

Gezien het vorenstaande beslist de rechtbank als volgt.

procedurenummers: AWB 05/44754 en 05/44749

5

3. Beslissing

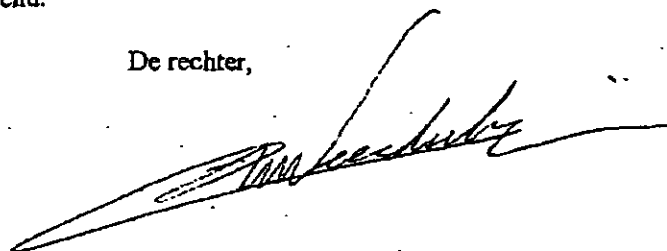
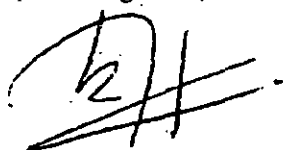
De rechtbank 's-Gravenhage,

verklaart de beroepen ongegrond.

Aldus gegeven door mr. W.M.P.M. Weerdesteijn, rechter, en door deze en
drs. S.R. Jonkergouw, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 19 DEC 2006

Afschrift verzonden op:
19 DEC 2006

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Advocatenkantoor

E. Van Twist & Walls

Mr drs E.W.B. van Twist
 Mr drs J.M. Walls
 Mw mr H.K. Westerhof
 Mw mr C.E. Koopmans

Advocaten & Procureurs

Wijnstraat 209
 3311 BV Dordrecht
 Telefoon 078 - 648 91 29
 Telefax 078 - 648 93 69

Stichting Beheer Dordengelden
 ABN AMRO 48.61.47.258

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
 Postbus 20019
 2500 EA 's-Gravenhage

Tevens per fax 070 365 1380, 8 pagina's

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

13 JAN 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Inzake:

Proceduren: n.n.b.
 Onze ref: 20185
 IND nr: 0004.05.8031
 Dordrecht, 13 januari 2007

Appelschrift ASIEL

Hoogedelgestreng college,

Door deze en derhalve tijdig binnen de wettelijke beroepstermijn stelt ondergetekende, mr drs J.M. Walls, advocaat en procureur, kantoorhoudende te 3311 BV Dordrecht aan de Wijnstraat 209, die verklaart bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn door [ ] en [ ] verder appellanten, van Afghaanse nationaliteit, thans verblijvende te [ ] en domicilie kiezende ten kantore van hun gemachtigde, om dit appelschrift in te dienen en te ondertekenen en hoger beroep in te stellen, hoger beroep in tegen de uitspraak van 19 december 2006, verzonden op 19 december 2006, reg. nr. AWB 05 / 44754 en AWB 05 / 44749, (aangehecht), van de rechtbank 's-Gravenhage, vreemdelingenkamer, zitting houdende te Dordrecht.

De rechtbank heeft de beroepen van appellanten tegen de afwijzing van zijn aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ongegrond verklaard.

Verweerder ten deze is de Minister van Justitie althans de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister).

Appellanten wensen tegen voornoemde uitspraak de navolgende grieven aan te voeren:

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

270

B

13 JAN 2007

ZAAKNR.

AAN:

√2

BEHANDELD: DD:

PAR:

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

Grief 1 (r.o. 2.5)

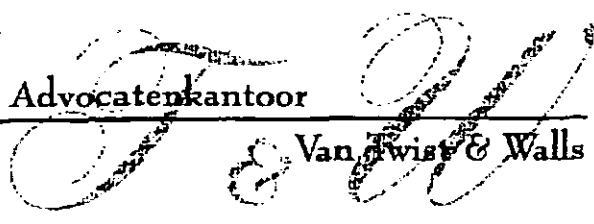
Ten onrechte althans onvoldoende althans onjuist gemotiveerd overweegt de rechtbank dat verweerder 's besluiten zorgvuldig tot stand gekomen zijn en dat verweerder appellanten niet aanvullend had behoeven te horen uit oogpunt van zorgvuldigheid.

Toelichting

In een eerdere beroepsprocedure verklaarde de rechtbank, zittinghoudende te Rotterdam (reg. nr. AWB 03 / 33098 en AWB 03 / 43690) op 15 februari 2005 de beroepen van appellanten gegrond. Alsdan oordeelde de rechtbank (r.o. 4.4.4.):

De rechtbank is evenwel van oordeel dat het standpunt van verweerder dat eisers niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij bij terugkeer naar Afghanistan risico lopen op schending van artikel 3 EVRM niet deugdelijk is gemotiveerd. Zowel eisers als verweerder hebben gewezen op TBV 2003/ 22 waarin personen met banden met het voormalige communistisch regime apart zijn vermeld als een groepering die bij de beoordeling verhoogde aandacht vraagt. Het risico dat deze personen lopen hangt af van verschillende factoren, zoals rang en positie, banden met familieleden en de mate dat zij met dat regime worden geassocieerd.

Verweerder heeft er in de bestreden besluiten geen blijk van gegeven dat de situatie van eisers naar de maatstaven van het evengenoemde TBV is beoordeeld. Weliswaar is het TBV verschenen na de datum van het besluit van eiser en net voor de datum van het besluit ten aanzien van eiseres, maar dit neemt niet weg dat het ambtsbericht waarop dit beleid is gebaseerd reeds op 10 april 2003 was verschenen, zodat rechtens mag worden aangenomen dat de informatie waarop het beleid is vastgesteld bij verweerder bekend was. Ten aanzien van eiser is de communistische achtergrond niet in de besluitvorming meegewogen. Ten aanzien van eiseres heeft verweerder verwezen naar evengenoemd TBV en in dat kader slechts overwogen dat de enkele omstandigheid dat zij banden met het voormalige communistische regime heeft, onvoldoende is om aan te nemen dat zij om die reden een reëel risico loopt op schending van artikel 3 EVRM. Eisers hebben er terecht op gewezen dat het standpunt van verweerder innerlijk tegenstrijdig lijkt: enerzijds is aangenomen dat het communistische verleden van eiser bij de KhAD/ WAD zodanig is dat dit aan vergunningverlening in de weg staat, terwijl anderzijds datzelfde verleden voor de vraag of eisers in verband daarmee risico lopen op schending van artikel 3 EVRM gebagatelliseerd wordt, dan wel in ieder geval onvoldoende expliciet in de besluitvorming is meegewogen. Daarbij is tevens in aanmerking genomen dat uit de verklaringen van eiseres naar voren is gekomen dat de vader van eiser de voorzitter was van een vakbond en als zodanig het doelwit is geworden van de Taliban en dat dat de huiszoeking ook gericht was tegen eiser, welk incident bij de beoordeling geheel buiten beschouwing is gebleven.

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

Niet gebleken is dat verweerder de aanvragen van eisers met de vereiste, verhoogde aandacht heeft beoordeeld, noch heeft verweerder aan de hand van de criteria van het TBV inzichtelijk gemaakt waarom ondanks de gestelde feiten en omstandigheden niet aannemelijk is dat bij terugkeer schending van artikel 3 EVRM dreigt.

[einde citaat]

Verweerder beperkte zich echter tot het nogmaals oordelen aan de hand van het dossier waarin het laatste gehoor, zoals de rechtbank zp. Dordrecht opneemt, dateert van 10 maart 2003, ver voor de gegrond verklaring door de rechtbank zp. Rotterdam op 15 februari 2005.

Geconstateerd kan slechts worden dat verweerder wederom niet met de vereiste zorgvuldigheid tot zijn besluiten kwam. In aanmerking genomen de uitspraak van de zp. Rotterdam had een gehoor niet achterwege mogen blijven. Ook het tijdsverloop tussen het aanvullend gehoor op 10 maart 2003 en de beslissing van verweerder op 7 september 2005 vereist dat verweerder appellanten in de gelegenheid stelt de risico's die zij wel degelijk stelden en die de rechtbank zp. Dordrecht summier meldt in r.o. 2.3 nader toe te lichten.

Grief 2

De rechtbank oordeelt ten onrechte dat de beroepen ongegrond zijn.

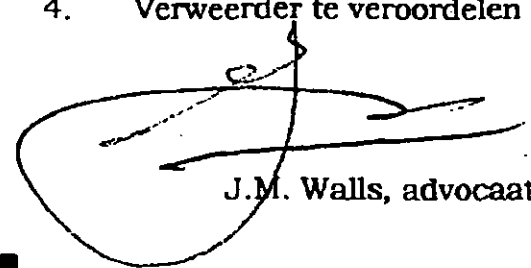
Toelichting

Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis.

REDENEN WAAROM:

Appellanten zich tot U wenden met het eerbiedig verzoek:

1. Dit hoger beroep gegrond te verklaren;
2. Voornoemde uitspraak te vernietigen;
3. Het bepaalde in artikel 44 Wet RvS dan wel in artikel 42 Wet RvS toe te passen;
4. Verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

J.M. Walls, advocaat, bepaaldelijk gevolmachtigde

Dit appelschrift is bij opvolgende fax verzonden aan de IND te Schiphol.